

[MIĘSOPUSTNIK *sb m*

G pl mięsopustnik(o)w.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII (z Cn) – XVIII w.

Obchodzący mięsopusty; tu przen i peior.:awanturnik, rozpustnik, zabijaka, żarłok; Bacchanalia celebrans Cn: A tak nález oboz nie tak żołnierskiego ludu zebraniem ielt/ iáko ízalonych mięlopustników schadzką: Tým wízędzie pełno/ zbytkow/ íkázky/ chćiwostí/ niezbożności/ obżárstwá/ zgiełku/ íwarow y morderstw. BusLic 40.

MK